

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225202482
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8225202482.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Lajoša a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Kataríny Krochtovej, v spore žalobkyne: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, XXX XX C., právne zastúpená: JUDr. Rastislav Cestický, advokát, so sídlom Palackého 1, 040 01 Košice, IČO: 42 249 414, proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, XXX XX C., D. E., F. G. XXXX, XXX XX H., právne zastúpený: JUDr. Matúš Hrib, advokát, so sídlom Na Hradbách 5, 085 01 Bardejov, IČO: 42 246 237, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č. k. 5C/67/2025-37 z 22.09.2025 v znení dopĺňacieho uznesenia č. k. 5C/67/2025-116 z 03.12.2025, jednomyselne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje uznesenie v znení dopĺňacieho uznesenia.

II. Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 5C/67/2025-37 z 22.09.2025 v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 5C/67/2025-116 z 03.12.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) rozhodol tak, že cit.:

„I. N a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie v znení:

Žalovanému u k l a d á nevstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXX postavený na parc. č. XXXX/X, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. C., okres H. a na pozemky parc. registra „I.“ J. XXXX/X - trvalý trávny porast o výmere 354 m², parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 185 m², parc. č. XXXX/XX - trvalý trávny porast o výmere 257 m² a parc. č. XXXX/XX - trvalý trávny porast o výmere 54 m², zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. C., okres H..

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Poučuje žalovaného, že je oprávnený podať v procesnom postavení žalobcu proti žalobkyni v procesnom postavení žalovanej žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody, resp. inej ujmy, ktorá by mu výkonom neodkladného opatrenia vznikla.“.

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1 a 2 CSP, § 328 ods. 2, § 332 ods. 1 a 2, § 325, § 328 ods. 2, § 330 ods. 1, § 334 a § 337 zákona č. 160/2015 Z. Z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa listinnými dôkazmi pripojenými k návrhu preukázala, že žalovaný je jej manžel bývajúci s ňou a spolu s ich synom v spoločnej domácnosti v obci C., a to v rodinnom dome na F. B. XX, súpisné č. XXX postavenom na pozemku parc. I. K. J. XXXX/X, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. C., okres H., s tým že s označeným rodinným domom sú spoločne užívané aj pozemky I. K. L. J. XXXX/X - trvalý trávny porast o výmere 354 m², parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 185 m², parc. č. XXXX/XX - trvalý trávny porast o výmere 257 m² a parc. č. XXXX/XX - trvalý trávny porast o výmere 54 m², zapísanými na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. C., okres H. (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“). Žalobkyňa skutkovými tvrdeniami a listinnými dôkazmi osvedčila, že žalovaný sa opakovane dopúšťa voči nej agresívneho správania, a to najprv slovnými invektívami a neskôr fyzickými útokmi. Žalovaný mal nadmerne požívať omamné a psychotropné látky, zdržiavať sa niekoľko dní po sebe mimo bydliska, a to bez vedomia žalobkyne, po návrate do obydľia jej vulgárne nadávať a následne sa začať vyhrážať, čo u žalobkyne vzbudilo obavu o jej život a zdravie, ale aj o zdravie ich syna. Vzhľadom na správanie žalovaného, žalobkyňa dňa 05.09.2025 podala trestné oznámenie za skutok, ktorý sa stal dňa 01.09.2025, na základe čoho poverený príslušník M. N. H. uznesením z 05.09.2025 začal trestné stíhanie vo veci za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Zároveň žalobkyňa osvedčila, že dňa 10.09.2025 po jej príchode do rodinného domu jej žalovaný opätovne vulgárne nadával a následne sa jej opakovane vyhrážal zabitím, preto privolaná hliadka M. H. podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore vykázala žalovaného zo spoločného obydľia vzťahujúceho sa na priestor rodinného domu na adrese B. XXX/XX, C., M. H., priestorov k nemu patriacich a jeho blízkemu okoliu na dobu 14 dní. S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti a listinné dôkazy prijal súd prvej inštancie záver o potrebe dočasnej úpravy pomerov medzi stranami a podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP nariadil neodkladné opatrenie majúce za to, že žalobkyňa v dostatočnej miere osvedčila, že žalovaný je dôvodne podozrivý z násillia voči nej, čo odôvodňuje potrebu uložiť žalovanému povinnosť nevstupovať do rodinného domu, v ktorom žalobkyňa býva.

4. Trvanie nariadeného neodkladného opatrenia súd prvej inštancie neobmedzil len na určitý čas v zmysle § 330 ods. 1 CSP, keďže v čase jeho nariadenia nepovažoval za možné určiť primeranú dobu, po ktorú by toto malo trvať, vzhľadom na dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Z dôvodu ochrany práv žalobkyne súd nariadil neodkladné opatrenie bez presného časového vymedzenia jeho trvania. Súčasne zastal názor o absencii dôvodov pre rozhodnutie, ktorým by žalobkyňi uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej, postupom podľa § 336 CSP, keďže žalobkyňa nariadeným neodkladným opatrením dosiahla úpravu pomerov medzi stranami v požadovanej miere a uvedené neodkladné opatrenie postačuje na poskytnutie plnohodnotnej ochrany subjektívnych práv žalobkyne. V nadväznosti na pokyn odvolacieho súdu však postupom podľa § 337 CSP v spojení s § 225 CSP doplnil napadnuté uznesenie o výrok III., ktorým žalovaného poučil o možnosti podať v procesnom postavení žalobcu proti žalobkyňi v procesnom postavení žalovanej žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody podľa § 415 a nasl. OZ, resp. inej ujmy podľa § 11 a nasl. OZ, ktorá by mu výkonom neodkladného opatrenia vznikla. Zároveň bol žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poučený aj o práve navrhnúť v zmysle § 334 CSP zrušenie neodkladného opatrenia, v prípade odpadnutia dôvodov, pre ktoré bolo nariadené.

5. Rozhodnutie o trovách konania (výrok II. napadnutého uznesenia) oprel o § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc zo záveru o plnom procesnom úspechu žalobkyne v tomto konaní.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný namietajúc nesprávne, nedostatočné a účelovo formulované skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Namietal, že závery prvoinštančného súdu vychádzajú výhradne z popisu udalostí podaných žalobkyňou, ktoré neboli podporené ničím iným len jej trestným oznámením a sms správami. Predložil dôkazy svedčiace o účelovom a vopred pripravenom konaní proti žalovanému zo strany žalobkyne a jej matky, nakoľko bol ich konaním pripravený o svoj rodinný dom (darovacou zmluvou bol tento prevedený na svokru) i firmu, ktorá bola zmluvou prevedená na neznámu osobu z B.. Opísal svoj vzťah so žalobkyňou ako manželkou a ich spoločným mal. synom počas leta 2025 až do súčasnosti, okolností čerpania a nakladania s úverom, ktorý so žalobkyňou čerpali koncom júna 2025, ktoré podľa jeho slov len potvrdzujú účelové, vopred pripravené konanie žalobkyne, ktorá ho cielene spolu so svojou mamou pripravila o to najcennejšie – rodinu, domov a syna. Vyjadril sa k skutočnostiam, na ktoré žalobkyňa poukazovala v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia - prvému školskému dňu ich mal. syna,

konfliktu medzi žalobkyňou a žalovaným, kedy mal žalovaný žalobkyňu ťahať za vlasy, hodiť po nej knihu a verbálne na žalobkyňu útočiť a vyhrážať sa jej. K vlastníctvu zbrane uviedol, že sa jedná o plynovú zbraň, v kúpe ktorej ho žalobkyňa podporila, ktorú dňa 09.09.2025 odovzdal na výzvu polícií. Odmietol tvrdenia žalobkyne, že je užívateľom drog. Uviedol že prevádzkuje C. N. H., čo vylučuje, aby bol v stave ako je popísaný v návrhu, keďže zákazníkov vybavuje aj vo večerných hodinách a niekedy aj cez víkend, ako aj že kúpil dodávku a náves na odťahovanie vozidiel, za účelom prevádzkovania vedľajšej činnosti svojho podnikania, ktorú aj takto občasne vykonáva. Vyjadril presvedčenie, že jeho obvinenie je vykonštruované, nepodložené a účelové, napriek čomu však manželku stále miluje a mieni pracovať na zachovaní rodiny. Napadnuté uznesenie navrhol zmeniť a návrh žalobkyne zamietnuť, uplatniac si súčasne trovy odvolacieho konania.

7. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného v súdom stanovenej lehote až do skončenia odvolacieho konania nevyjadрила.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v znení po jeho doplnení uznesením č. k. 5C/67/2025-116 z 03.12.2025, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario), vec prejednal v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania, pri súčasnej viazanosti odvolacími dôvodmi v zmysle ustanovení § 380 CSP a nasl. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie podané žalovaným neopodstatnené.

9. Podľa § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 CSP písm. e), neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Podľa § 332 ods. 2 CSP, neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP je vykonateľné jeho vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

14. Podľa § 337 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuλοží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

15. Podľa § 337 ods. 2 CSP, súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

16. Podľa § 337 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane.

17. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že cieľom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery strán sporu, a to v prípadoch, kedy strana podávajúca návrh na takéto rozhodnutie osvedčí naliehavosť potreby takéhoto postupu odrážajúcu nemožnosť vyčkať do konečného rozhodnutia vo veci samej alebo zabezpečenie výkonu takéhoto rozhodnutia. Ide teda o rozhodnutie dočasnej povahy predpokladajúce aspoň osvedčenie danosti práva alebo osvedčenie ohrozenia tohto práva, ktoré však

neprejudikuje práva a povinnosti strán sporu, a teda ani nemôže nahrádzať konečné rozhodnutie vo veci samej a poskytnúť stranám definitívnu ochranu. Uvedené však nevylučuje oprávnenie súdu v určitých prípadoch nariadiť neodkladné opatrenie, ktoré samé bude postačovať na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany a zabezpečenie trvalej úpravy pomerov medzi stranami sporu.

18. Pred nariadením neodkladného opatrenia sa vychádza z vymedzenia uvedeného návrhu a skúma sa, či je dostatočne odôvodnený a ďalej sa skúmajú skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia. Nie je potrebné (a ani reálne možné) zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak pre rozhodnutie musia byť osvedčené aspoň najvýznamnejšie skutočnosti.

19. Neodkladné rozhodnutia predstavujú opatrenia, trvanie ktorých je obmedzené a môžu byť kedykoľvek na návrh zrušené (zhodne judikatúra Ústavného súdu SR, č. k. IV. ÚS 46/2013). Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo/3/2010 z 29.07.2010).

20. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia, jeho dôvodmi ako aj celého spisového materiálu v posudzovanej veci dospel odvolací súd k rovnakému záveru, ako súd prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o splnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle cit. ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP, keď v konaní považoval za dostatočne osvedčené násilie žalovaného voči žalobkyni, a tiež opodstatnenosť jej obáv z agresívneho správania žalovaného, ktoré boli dostatočne objektivizované podaním trestného oznámenia žalobkyne a na jeho podklade vydaného uznesenia M. O. L. N. H., odbor L. L. J. : M./H. P. XX.XX.XXXX o začatí trestného stíhania, a s odstupom niekoľkých nasledujúcich dní aj vykázaním žalovaného zo spoločného obydľia so žalobkyňou ako ohrozenou osobou, ako to vyplýva z potvrdenia č. XXXXXXXX M. M. L. H. P. XX.XX.XXXX. Pre uvedený záver bol v neposlednom rade podstatný aj obsah predložených textových správ žalovaného zasielané žalobkyni.

21. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP postačuje, ak je osvedčené aspoň dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násillnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násillnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydľie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násillnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadaním náhradného bývania.

22. Na základe vo veci predložených listinných dôkazov považuje aj odvolací súd za dostatočne osvedčený taký stupeň intenzity násillia, hoc aj prevažne len verbálneho, následkom ktorého od žalobkyne nemožno požadovať zotrvanie so žalovaným v spoločnej domácnosti, a tiež od nej nemožno požadovať, aby strpela hrozbu ďalších prípadných konfliktných stretov so žalovaným, u ktorých hrozí zvyšovanie ich násillného charakteru. Zohľadňujúc časové hľadisko vyplývajúce z dátumov predložených dôkazov, mal odvolací súd za to, že žalobkyňa osvedčila ňou tvrdené skutočnosti, teda že osvedčované skutočnosti sa za takto zisteného skutkového stavu javia ako pravdepodobné. Odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa predchádzajúceho prevodu vlastníctva predmetných nehnuteľností na matku žalobkyne, J. B. L. D. Q. M. Q. O. Q., či okolností nakladania s úverom čerpaným so žalobkyňou sú pre absenciu priamej vecnej súvislosti s predmetom tohto konania druhoradé, a nie sú spôsobilé vyvrátiť závažné podozrenie žalovaného z násillia, resp. hrozby obzvlášť závažného násillia žalovaného vo vzťahu k žalobkyni, ako osoby v blízkom rodinnom vzťahu s možnými aj nezvratnými dôsledkami. Odvolací súd je presvedčený, že takéto násillie môže mať spočiatku aj len formu verbálnu a psychickú, ktorého pôsobenie však môže mať závažný účinok na takto násillím ohrozovanú osobu. Z oboznámených dôkazov, vrátane tých, ktoré do konania predložil spolu so svojím odvolaním žalovaný, považuje odvolací súd taktiež za osvedčený zlý stav vzájomných vzťahov medzi stranami sporu, ktorý nevyvrátil ani čestné prehlásenie jeho matky a jej druha z 02.10.2025 predložené spolu s odvolaním žalovaného. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný v priebehu odvolacieho konania síce spochybnil žalobkyňou opísané skutkové okolnosti priebehu udalostí z prvej dekády mesiaca

september 2025, nepoprel však eskaláciu napätia medzi nimi v kritickom období, opustenie spoločnej domácnosti žalobkyňou spolu so spoločným maloletým synom, či zasielanie textových správ doložených žalobkyňou do spisu, ktoré svedčia minimálne o verbálnych vyhrázkach násilím, indikujúcich možnosť ich pretavenia do neskoršieho priameho fyzického násillia pri osobnom strete sporových strán. Je potrebné mať na pamäti aj skutočnosť, že žalobkyňa sa osobne stará o maloletého syna, ktorého je aj vzhľadom na jeho nízky vek potrebné ochrániť pred akýmikoľvek prejavmi násillia eskalovaného medzi sporovými stranami, čo podčiarkuje potrebu nariadenia predmetného neodkladného opatrenia.

23. Odvolací súd sa súčasne stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, ktorý po nevyužití oprávnenia vyplývajúceho z § 336 CSP uložiť žalobkyňi podať žalobu vo veci samej, žalovaného osobitným výrokom napadnutého uznesenia poučil o možnosti postupu v zmysle § 337 CSP, ktorého predpokladaným následkom, v prípade úspešnosti žaloby vo veci samej, by bolo zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP, ktorého znenie odvolací súd citoval v predchádzajúcich častiach odôvodnenia tohto uznesenia. Uvedený postup súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil, predovšetkým v bode 12. doplniaceho uznesenia č. k. 5C/67/2025-116 z 03.12.2025, k úvahám ktorým sa odvolací súd v ďalšom pripája. Nadväzne odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/30/2021 z 31.05.2021 a sp. zn. 5Cdo/135/2017 z 26.09.2018, z ktorých vyplýva, že ak súd kvalifikované poučenie podľa ust. § 337 ods. 1 a ods. 2 CSP neposkytne, došlo by k porušeniu rovnosti sporových strán a k zmareniu procesných oprávnení žalovaného, a to zmareniu jeho možnosti podať žalobu vo veci samej vymedzenej súdom a domáhať sa tak prípadnej procesnej ochrany, a súčasne k porušeniu práv žalovaného na spravodlivý proces (por. aj uznesenie tohto odvolacieho súdu sp. zn. 5Cob/71/2022 z 15.12.2022).

24. Správnemu výroku I. napadnutého uznesenia zodpovedá aj vecne správny výrok II. o trovách konania, ktorým bol žalobkyňi voči žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie tento súvisiaci výrok oprel o správne právne ustanovenia procesného predpisu, ktorých použitie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu aj dostatočne podrobne odôvodnil.

25. Z už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (viď napr. aj rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu žalovaného, zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť úspech jeho odvolaniu, preto už na tomto mieste odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

26. Na podklade vyššie uvedeného odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v znení doplnujúceho uznesenia potvrdil v celom rozsahu, t.j. vo výrokoch I. až III. ako vecne správne, nepovažujúc za naplnené odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, ktorých uplatnenie žalovaným bolo z doručeného odvolania možné obsahovo vyvodzovať.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP, na základe ktorých odvolací súd priznal žalobkyňi voči žalovanému, ktorý odvolacie konanie inicioval, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, nakoľko v odvolacom konaní bola žalobkyňa voči žalovanému plne procesne úspešná. Uvedené rozhodnutie prijal aj napriek tomu, že zo spisu žalobkyňi vznik žiadnych odvolacích trov nevyplývajú, keďže vzhľadom na jej právne zastúpenie v konaní vznik prípadných trov konania nemožno v tomto štádiu bezvýhradne vylúčiť. Žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by nebolo dôvodné žalobkyňi priznať náhradu odvolacích trov neboli v okolnostiach prípadu odvolacím súdom vzhliadnuté.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady všetkých priznaných trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).